

Hollandiai Katolikus Magyar Egyházközségi Hírlevél

Megjelenik 3 x évente - Augusztus (2023/2)

Contactblad van de r.k. Hongaren in Nederland

Augusztus 20 államalapító Szent István királyunk ünnepe

Örvendj, magyar hon, jó
anya, fiad dicséretét dalold,
zengjen dicséneked szava
ahhoz, ki mindig pártfogolt.
Ő néked igaz fényt hozott,
hit fényét adta át neked,
hozzá törvényt is alkotott,
üdvösség útján vezetett.

...

Imádás legyen, tisztelet
néked Hármás-Egy Istenünk,
segíts elérnünk mennyeket,
mit szent királyunk kér nekünk,
Amen.

*Himnusz Szent István királyról
Magyar Kurír*

Visszatekintés

2023 április 10-én, Húsvét hétfőjén a hágai Onbevlekt Hart van Maria templomban ünnepi nagymisést tartott Havas István atya, aki Brüsszelből látogatott el hozzánk. A szentmisén közreműködött a Hágai Magyar Énekkar Kovács Kata karnagy vezetésével. A mise után hangulatos AGAPE-val zárult az ünnep.

Május 6-án és 7-én Molnár-Gál Béla állandó diakónus volt a hollandiai magyar katolikusok vendége. Szombaton Amszterdamban tartott igeliturgiát, ahol szerény számban ugyan, de annál nagyobb lelkesedéssel vettek részt a hívek.

Vasárnap az Onbevlekt Hart van Maria templomban, Hágában hallgattuk az igeliturgiát. Béla atya prédikációja, mondanivalója minden esetben megragadja a résztvevők figyelmét és mintegy viszi magával gondolatai fonalán.

Pünkösd hétfőjén Havas István atya jött el hozzánk Brüsszelből, ami már tradíciónak számít, s amiért őszinte hálával tartozunk neki. A templom jócskán megtelt hívekkel, aminek igazán nagyon örültünk. Havas atya jelenléte, előadásmódja, témái mindig leköti a hallgatóságot. Nem lehet nem odafigyelni rá, nem megjegyezni mondanójának lényegét. A Hágai Magyar Énekkar Kovács Kata vezetésével tette még

ünnepélyesebbé, szebbé ezt a pünkösdöt. A szentmise után AGAPE-ra gyűltünk össze a templom kertjében, ahol kellemes hangulatban, jó beszélgetések mellett falatoztunk a magunkkal hozott finomságokból. Június utolsó napjaiban Szócs Csaba atya utazott ki hozzánk, mint egyik "állandó" vendéglegkésünk. Július 1-én, szombaton Eindhovenben tartott szentmisét. Sajnos itt csupán egy család volt jelen,

de ezzel nem lett kevesebb az esemény jelentősége. A mise után tartalmas beszélgetésre került sor, ahol az eindhoveni csoport növekedésének lehetőségét is taglaltuk. Bízunk benne, hogy nem eredménytelenül.

A szentmise előtt meglátogattuk páter Egginget, aki már korábban jelezte felénk, hogy több vallásos jellegű, tartalmú könyvet szeretne a csoportnak adományozni. Leo Elshout és Tápai Katalin is elkísérte ezúttal Csaba atyát. A találkozás páter Egginggel nagyon jól sikerült. Örömmel beszélt magyar és magyarországi kötődéseiről. Szíves vendéglátását valamint a nekünk ajándékozott magyar nyelvű könyveket ezúton is hálásan köszönjük.

Július 2-án, vasárnap került sor a szünet előtti utolsó szentmisére Hágában. Szöcs Csaba atya személyes varázsának és szolgálatkészségének valamint a belé

vetett bizalom miatt mindig sokan gyónnak nála. Most is ez történt. A szentmisén egy új orgonistával is megismerkedhettünk, aki auto-didakta módon tanult a hangszeren játszani és több, mint tíz év kihagyás után kísért orgonán a misét. Tímár Szabó Zoltán sok évvel ezelőtt Szászfenesen, Csaba atya plébániáján orgonált, és most itt is megtette ezt nekünk. Köszönetet mondunk Zoltánnak a felkészülésért és játékáért. Talán a jövőben többször is ki fog minket segíteni.

Ferenc pápa köszönetet mondott a szeretetteljes magyarországi fogadtatásáért

MAGYAR NEMZET Forrás: MTI 2023.05.03.

A történelmi és vallási gyökerek, valamint a népek közötti hidak nemzetéről beszélt Ferenc pápa a magyarországi látogatását felidézve az általános audiencián a Szent Péter téren szerdán, ahol megköszönte a hatóságok, a helyi egyház és a magyar nép szeretetteljes fogadtatását.

Ferenc pápa kijelentette, három nappal a magyarországi látogatása után ki akarja fejezni háláját mindenkinek, aki részt vett az út megvalósításában és kísérté őt imájával is. A hatóságokat, a helyi egyházat és a bátor és emlékezetben gazdag magyar népet említette. Hangsúlyozta, budapesti tartózkodása során minden magyar szeretetét érezte.

Az út két központi jelképének a gyökereket és a hidakat nevezte. Azt mondta, zarándokként érkezett a magyar néphez, melynek történelmét – II. János Pál pápa 1996-os magyarországi látogatása első beszédének szavait idézve – szentek és hősök, alázatos és dolgos emberek határozták meg.

Így igaz: sok egyszerű és dolgos embert láttam, akik büszkén őrzik a saját gyökereikhez való kötődést – jelentette ki az egyházfő. Úgy vélte, az egyház tagjaival és a fiatalokkal tartott találkozókon elhangzott tanúságtételek rámutattak, hogy a gyökereket minde nélkül a szentek képviselik: a szentek, akik életüket áldozták a népért, a szeretet evangéliumát hirdették, fényt adtak a sötétség pillanataiban. Hozzátette: a múlt szentjei ma is segítenek a csüggedéssel és a holnaptól való félelemmel szemben, nem felejtve, hogy Krisztus a jövőnk – idézte Ferenc pápa a magyarországi látogatás mottóját.

Kifejtette, a magyar nép szilárd keresztény gyökereit próbára tették, a magyarok hite tűzpróbát állt ki. A

XX. századi ateista üldözésekről beszélt, a meggyilkolt vagy szabadságuktól megfosztott püspökökről, szerzetesekről, világiakról. – De miközben próbálták kivágni a hit fáját, a gyökerek érintetlenek maradtak: rejtett, de szilárd egyház maradt, titokban felszentelt papokkal, akik az evangéliumot a gyárakban dolgozva tanúsították, miközben a nagymamák szintén titokban evangelizáltak – mondta Ferenc pápa.

Hozzátette, a kommunista elnyomást a nácizmus, a zsidók deportálásának tragédiája előzte meg. Abban a borzalmas népirtásban sokan kitűntek ellenállásban és az áldozatok védelmében, és ez azért volt lehetséges, mert a közös együttélés gyökerei szilárdak voltak. A hit és a nemzet kötelei így segítettek a szabadság visszatérésében – hangoztatta. Az eredeti szövegtől eltérve, Ferenc pápa kijelentette: – Rómában is van egy ügyes magyar költőnk, aki átélte ezeket a megpróbáltatásokat, és igyekszik átadni a fiataloknak, mekkora szükség van

arra, hogy ideálokért harcoljunk, hogy ne győzzön le az üldöztetés. Az egyházfő a Rómában élő, holokauszt túlélő Edith Bruckra utalt, akit a pápa fel is köszöntött, mivel szerdán ünnepli 92. születésnapját. A fiatalokkal a Papp László Budapest Sportarénában és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen tartott találkozók felidézve Ferenc pápa kijelentette, hogy Európát a „gyökerek elfojtása” jellemzi, melyben az érzéstelenítőként ható fogyasztási láz, az anyagi javakkal való megelégedés uralkodik, melyben az emberek elfelejtik a múltat, és egyénre szabott jelenben lebegnek.

– Egész Európa válságban van a másikkal való törődés, a közösség érzése, a közös álmok szépsége és a népes családok megteremtése terén - szögezte le. Úgy vélte, a magyar hatóságokkal tartott találkozók kiemelt hangsúlyt kapott a különböző népek közötti békehidak építésének jelentősége. Európának az a küldetése, hogy békeépítő legyen a különbségek elfogadásával, a kapuin kopogatók befogadásával – mondta.

Szépnek nevezte azt a humanitárius hidat, amelyet Magyarország épített számos ukrain menekült

számára. Csodálatát fejezte ki a magyar egyház széles szeretetszolgálatára. Ferenc pápa kijelentette, Magyarország rendkívüli elkötelezettséget mutat a jövőbe vezető hidak építésében is:

a környezet és a fenntartható jövő iránti gondoskodást említette, valamint a generációk közötti hidak kiépítését idős és fiatalok között, ami mindenki számára elengedhetetlen kihívásnak számít. Hídnak nevezte a görögkatolikus egyházzal tartott találkozót, szép hídnak azt, hogy a vasárnapi misén különböző országokból és különböző keresztény közösségekből érkezett hívők vettek részt, amelyek Magyarországon jól dolgoznak együtt.

Kiemelte: megérintette, hogy látogatása során mekkora jelentőséget kapott a zene, amely a magyar kultúra részét képezi. – Mindenhol volt muzika: orgona, zongora, sok hangszer és sok ének. A fogyatékossgal élő fiatalok azt énekeltek, *Éljen a zene!*, ami azt jelenti, hogy éljen a harmónia, éljen a testvériség, amely remény és örömet ad az életnek – hangoztatta Ferenc pápa.

Hálás vagyok a fogadtatásért” – Ferenc pápa köszönőlevelet küldött Erdő Péter bíborosnak

FERENC PÁPA – 2023. május 23.

Ferenc pápa Erdő Péter bíboros, prímásnak címzett levelében köszönetét fejezte ki magyarországi apostoli útjáért – tájékoztatta szerkesztőségünket az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Titkársága. A Szentatya magyar nyelvű levelét Michael Wallace Banach apostoli nuncius május 23-án juttatta el Erdő Péternek. A levelet az alábbiakban közreadjuk. Eminenciás és Főtisztelendő
Dr. Erdő Péter Bíboros
Magyarország Prímása
Esztergom-Budapesti Érsek-Metropolitájának

Apostoli utamról visszatérve meg szeretném köszönni Eminenciádnak azt a gondoskodást, amellyel látogatásomat előkészítette. Kívánom, hogy munkássága és mindennapi lelkipásztori szolgálata, bőséges termést hozzon.

Hálás vagyok a fogadtatásért, amelyben az Ön Főegyházmegyéjében részesülhettem, az Ön kedvességéért és a családja szívélyes látogatásáért. Felépülő volt számomra a Budapest-Esztergomi részegyház vitalitását tapasztalnom. Hálával teli emléket őrzök a szívemben mindenért.

Biztosítom Önt imáimról, és kérem, hogy tegye meg ugyanezt értem is. Az Úr Jézus áldja meg és a Boldogságos Szűz oltalmazza Önt.

Testvéri üdvözléssel,

Ferenc

Kelt Rómában, a Lateráni Szent Jánosnál, 2023. május 4-én

Fotó: Merényi Zita (nyitókép) Magyar Kurír

Köszönet a szívélyes, testvéri fogadtatásért – Ferenc pápa levele Kocsis Fülöp érsek-metropolitának

FERENC PÁPA – 2023. május 24., szerd

Ferenc pápa május 4-i keltezésű levelében mondott köszönetet Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolitának és a görögkatolikusoknak a magyarországi apostoli útján való fogadtatásért és az ajándékokért, továbbá üdvözetét küldi minden görögkatolikusnak. A Szentatya üzenetét az alábbiakban olvashatják.

Nagyméltóságú és Főtisztelendő
Kocsis Fülöp
Hajdúdorogi Érsek-Metropolita Úrnak

Magyarországi apostoli utamról visszatérve szeretném megköszönni Excellenciádnak a szívélyes és testvéri fogadtatást, amelyben a budapesti Istenszülő oltalma görögkatolikus templomban részesülhettem. Hálás vagyok a nagylelkű ajándékokért, valamint a születésem évében termett tokaji borért.

Kérem, Excellenciás uram, adja át üdvözetemet az egész görögkatolikus közösségnek, amelynek emlékét hálával telt szívemben őrzöm. Biztosítom Önt imáimról, és kérem, hogy tegye meg ugyanezt értem.

Az Úr Jézus áldja meg és a Boldogságos Szűz oltalmazza Önt.

Testvéri üdvözetel, Ferenc
Kelt Rómában, a Lateráni Szent Jánosnál, 2023.
május 4-én

*Forrás: Hajdúdorogi Főegyházmegye
Fotó: Csapó József; Hajdúdorogi Főegyházmegye
Magyar Kurír*

Fogadalmi szentmisét ünnepeltek Székesfehérváron a Szent István-i országfelajánlásra emlékezve

HAZAI – 2023. augusztus 16.

Augusztus 14-én – felidézve, hogy Szent István király országát és koronáját felajánlotta a Szent Szűznek – fogadalmi ünnepét ülte Székesfehérvár városa. A szentmisét Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök mutatta be a székesegyházban paptársaival együtt, a Magyar Szent Család ereklyéi jelenlétében.

Az ünnepi mise után a Nemzeti Emlékhelyen, Szent Imre síremlékénél a főpásztor megújította Szent István király országfelajánlását a Boldogságos Szűz Máriának, ezt követően Cser-Palkovics András, a város polgármestere mondott beszédet.

A Szent István-i országfelajánlás emlékét méltón őrizve a Ruff Tamás karnagy vezényelte Székesfehérvári Helyőrségi Zenekar kíséretével az egykori szakrális főváros főterét végigjárva, ünnepi körmenetben vitték a Magyar Szent Család – Szent István, Boldog Gizella és Szent Imre – ereklyéit a püspöki palotából a székesegyházba Ugri Tamás pasztorális helynök,

püspöki irodaigazgató vezetésével. A megjelent papság, köztük Francz Kaspar kanonok, a város cserkészei, katolikus iskolásai, a helyi közeleti vezetők, a közintézmények, társadalmi szervezetek képviselői, a Hagyományörző Koronaőrök, a Történelmi Vitézi Rend és a lovagrendek tagjai, a rendvédelmi és társadalmi szervezetek képviselői, az oktatási intézmények és egyházközségek küldöttei zászlókkal vonultak végig a menetben, hogy hitvalló módon fejezzék ki a szentek iránti tiszteletüket. A Magyar Szent Család ereklyéit a Szent István király-székesegyház oltárára helyezték el.

A lelkünk megtelik érzelemmel, hálával, hittel és reménnyel – kezdte beszédét Spányi Antal megyéspüspök, aki visszaemlékezett az egy évvel ezelőtti fogadalmi szentmisére, amikor a hívek négy év után visszakapták a teljesen felújított székesegyházat. Majd az ünnep jelentőségét hangsúlyozta, miszerint a magyarok, akik lelkükben is igazán magyarok,

egy különleges eseményről emlékeznek meg ezen a napon: „Ünneplünk, emlékezünk, az egész várossal, az egész országgal, nemzettel.

985 évvel ezelőtt itt, ebben a városban a halálra készülő szent király az egyetlen biztosat választotta nemzetének és országának: koronáját Máriának, a Magyarok Nagyasszonyának ajánlotta. Erre a gesztusra, hosszú királysága legjelentősebb tetteire emlékezik ma minden magyar.

Sokfelé ismétlik el ezen a napon és majd 20-án is a király nyomán a felajánlás szavait; sokan emlékeznek arra, hogy a történelem tanúsága szerint mit köszönhetünk ennek az uralkodónak, felajánló gesztusának. Mi itt ezt akkor tehetjük és ott tehetjük, ahol Szent István is tette, augusztus 14-én, a halála előtti napon, a korán tragikus körülmények között meghalt Imre sírjánál, ahol ez az esemény, a felajánlás 1038-ban megtörténhetett.”

Sokan emlékeznek ma arra, hogy a történelem tanúsága szerint mit köszönhetünk ennek a felajánlásnak – folytatta a főpásztor, aki kiemelte a Szent István által mutatott példát. – „Amikor kellett, a király harcolt, tárgyalt és szövetségeseket keresett. Így védte meg az általa alapított fiatal államot.

Amikor azt látta, hogy emberileg nincs út előtte, mikor kiszolgáltatottnak látta magát és nemzetét is, nem kétségbe esett, hanem megtalálta az egyetlen biztos utat.

Nem kesergett, hogy kikben csalódott. Nem panaszkodott, hogy nincs biztosítva az utódlás és általa a magyarok védelme. Erős férfiként, felelős vezetőként a felelős ember gesztusát, a hit gesztusát tette: Isten felé fordult. Így biztosította a jövőt a magyaroknak, nekünk, mindannyiunknak.”

Spányi Antal megyéspüspök arról is beszélt, hogy Szent István megkeresztelkedésétől kezdve komolyan vette a keresztény tanítást, az Egyház útmutatását, és mindig igyekezett felelősen aszerint élni. Így élte életét családjában, ezen az úton járva vezette saját példáján keresztül is őseinket.

A király tudta, hogy felajánlása addig védi az övéit, ameddig nem csak a bajban kiáltanak segítségért, hanem életüket is az egyházi értékek szerint élik. A mai magyarság számára ez fontos üzenete.

Szent István a sok lehetségesnek gondolt út közül ki tudta választani azt, ami az élethez vezetett. Amikor az erkölcs szilárd alapokon állt, élt és fejlődött a nemzet. Amikor más utak csábították a nemzetet és vezetőit, mindig sok baj ütötte fel a fejét.

A népet és az országot azok tartották meg, akik a nehézségekben – akár az üldözöttségben is – ki tudtak tartani meggyőződésükben; akik a Szent István-i utat tudták, merték választani. Azok voltak a nemzet oszlopoi, akik tudtak imádkozni, vállalva a nehézséget és mellőzöttséget, de kitartottak a régi hagyományok, a keresztény tanítások mellett.”

– hangsúlyozta a főpásztor.

„Ma, amikor sokféle fenyegetettséget tapasztalunk, és azt látjuk, hogy más elvekhez igazodó emberek elfelejtik a Szent István-i útmutatást, más irányt szeretnének adni életünknek, fel kell ismernünk, hogy ismét választás előtt állunk. A tét pedig ma sem kevesebb, mint 1038-ban, hiszen az élet és halál között választhatunk. – emelte ki a püspök. – A király sziklaszilárdan kitartott, és hű volt önmagához, lelkiismeretéhez, Egyházához; nekünk is ezt a kitartást, hűséget kell gyakorolnunk.

Mindannyiunk felelőssége, hogy a ránk hagyott utat védelmezzük, azt el ne hagyjuk, bármilyen kecsegtető ígéretek is kísértenek meg minket. Felelősek vagyunk azért, amit elfogadtunk. Azért, amit a gyermekek lelkiéhez közel engedünk.

Felelősséggel tartozunk ezer év magyar és keresztény kultúrájáért, Európa szellemi és lelki kincseiért.”

A megyéspüspök azzal zárta szavait, hogy gyakran elcsüggedünk, s olyankor komor kérdéseket teszünk fel: »Mi lesz a világgal? Mi lesz a jövőnkkel? Mi lesz Európával, mindazzal, ami olyan szorosan hozzátar-

tozik az életünkhöz?» – Ez az elbizonytalanodás, a gyengeség jele – szögezte le.

Nem engedhetünk ennek a kísértésnek, bármilyen erők próbálják elhitetni velünk, hogy mi kicsik és gyengék vagyunk, s erőtlen a hangunk.

Ha felelősen gondolkodunk, távlatokat nézünk, vállaljuk azt, ami nem könnyű, de kitartunk hagyományaink mellett, ha nem hagyjuk elbizonytalanítani magunkat, és nem akarunk lelkiismeretünk szavával és az emberi értelem igazságaival ellentétes eszméknek engedni, akkor bizton hihetjük, hogy *a Magyarok Nagyasszonya oltalma alatt, Szent István és a Magyar Szent Család tagjainak imáitól kísérve a pokol kapui sem vesznek erőt Mária Országán a jövőben sem!*

Kérjük hát: Isten, áldd meg a magyart!”

A szentmise után a Magyar Szent Család ereklyéit körmenetben vitték át a Nemzeti Emlékhelyre, Szent István király és Szent Imre herceg síremlékéhez, ahol Cser-Palkovics András polgármester mondott beszédet. „Mindig különleges érzés és felelősség ezen a helyen beszélni, ahol a legméltóbban emlékezhetünk, és hívhatjuk fel arra a figyelmet, hogyan hatnak ezek az egykori gondolatok a mában – mondta Cser-Palkovics András polgármester a Nemzeti Emlékhelyen.

– Különös felelősség Székesfehérvár polgárának lenni. A Királyi Napok sem csak egy összművészeti rendezvénysorozat, hanem tudatosan vállalja fel azokat az értékeket, amik nélkül ma nem lehetnénk itt: hogy mindez hitünknek és annak köszönhető, hogy Szent István király a hazát és a nemzetet ebben a városban ajánlotta Szűz Mária oltalmába.”

A városvezető beszélt a polgármesteri irodában található, Pekár István készítette gobelinről, amin a város életfája látható, és a négy fontos történelmi esemény fölött ott van Szent István országfelajánlása. Mint mondta, ez is azt üzeni nekünk, hogy mindez nem pusztán egy történelmi esemény volt, hanem annál sokkal több. Éppen ezért nemcsak az a dolgunk, hogy történelmi eseményként emlékezzünk a Királyi Napokon Szent István országfelajánlására.

Ez a hitünk alapját adja, amit meg kell élnünk az ünnepen és a szürke hétköznapokon egyaránt, ami értéket ad mindannyiunknak.

Arra is emlékeztetett, hogy 985 éve történt Szent István országfelajánlása, és hamarosan, mindössze 15 év múlva következik az ezredik évforduló. „2031 és 2038 pedig olyan kerek évfordulók lesznek, melyekre méltón kell majd emlékeznünk. Ezekre a várost lélekben és megjelenésében is fel kell tudnunk készíteni.”

A beszéd után Spányi Antal megyéspüspök elimádkozta a felajánló imát, majd Cser-Palkovics András polgármester, Vargha Tamás, Törő Gábor és Tessely Zoltán országgyűlési képviselők, valamint Molnár Krisztián, a Fejér Megyei Közgyűlés elnöke közösen koszorúzta meg Szent István király és Szent Imre herceg síremlékét. A koszorúzást követően a résztvevők elénekelték a Boldogasszony Anyánk kezdetű éneket, majd visszakísérték a Magyar Szent Család ereklyéit a püspöki palotába.

Székesfehérvár fogadalmi ünnepének fényét a Hermann László Zeneművészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola népzene tanszacos növendékei és barátai énekes, zenés előadása emelte, Berki Lilla vezetésével és Széplaki Zoltán közreműködésével.

Forrás: Székesfehérvári Egyházmegye

Szöveg: Berta Kata

Fotó: Berta Gábor

Magyar Kurír

Államalapító Szent István király ma is érvényes figyelmeztetéseit olvashatjuk az alábbiakban. Bölcs és időtálló tanításai az utókor javát szolgálják.

SZENT ISTVÁN KIRÁLY INTELMEI IMRE HERCEGHEZ

Mivel megértem s mélyen átérzem, hogy amit csak Isten akarata megteremtett s nyilvánvaló eleve elrendelése elrendezett mind a kiterjedt égboltozaton, mind az egybefüggő földi tájakon, azt törvény élteti s tartja fenn, s mivel látom, hogy mindazt, amit Isten kegyelme bőséggel adott az élet előnyére és méltóságára, tudniillik királyságokat, konzulságokat, hercegségeket, ispánságokat, főpapságokat s más méltóságokat, részben isteni parancsok és rendeletek, részben világiak, valamint a nemesek meg az életmedett korúak tanácsai és javaslati kormányozzák, védik, osztják fel és egyesítik, s mivel bizonyosan tudom, hogy minden renden valók a föld bármely részén, bármilyen méltóságot viseljenek, nemcsak kíséretüknek, híveiknek, szolgálóknak parancsolnak, tanácsolnak, javasolnak, hanem fiaiknak is, úgy hát én sem restellem, szerelmetes fiam, hogy neked még életemben tanulságokat, parancsokat, tanácsokat, javaslatokat adjak, hogy velük mind a magad, mind alattvalóid életmódját ékesítsed, ha majd a legfőbb hatalom engedélyével utánam uralkodni fogsz. Illik pedig, hogy odaadó figyelemmel hallgatván eszedbe vésd apád parancsait, az isteni bölcsesség intelme szerint, mely Salamon szájából szól:

Hallgass, fiam, atyád intelmére,
s ne vedd semmibe anyád tanítását!...
[Hallgasd hát meg, fiam, fogadd el szavaimat,]
akkor nagy lesz száma élted éveinek.

Ebből a mondásból tehát észbe veheted, ha azt, amit atyai gyöngédséggel parancsolok, megveted - távol legyen! -, nem szívelnek többé sem Isten, sem az emberek. De halljad az engedetlen parancsszegők esetét és vesztét. Ádám ugyanis, kit az isteni alkotó, valamennyi létező teremője a maga hasonlatosságára formált, s minden méltóság örökösévé tett, széttörte a parancsok bilincset, s nyomban elvesztette a magas méltóságokat meg a paradicsombéli lakást. Isten régi, kiválasztott s kivált kedvelt népe is, amiért szétszaggatta a törvények Isten ujjával kötözött kötelékét, különb-különbféleképpen pusztult el: részben ugyanis a föld nyelte el, részben tűz emésztette el, részint egymást koncolta fel. Salamon fia is, félrevetve apja békéltető szavait, gőgjében pöffeszkedve kardcsapásokkal fenyegette a népet apja ostorsuhintásai helyett, azért sok rosszat túrt el országában, végül is kivetették onnan. Hogy ez véled ne történjék, fogadj szót, fiam; gyermek vagy, gazdagságban született kis cselédem, puha párnák lakója, minden gyönyörűségben dédelgetve és nevelve, nem tapasztaltad a hadjáratok fáradalmait s a különféle népek támadásait, melyekben én szinte egész életemet lemorzsoltam.

Itt az idő, hogy többé ne puha kásával étessenek, az téged csak puhánnyá s finnyássá tehet, ez pedig a férfiasság elvesztegetése s a bűnök csiholója és a törvények megvetése; hanem itassanak meg olykor fanyar borral, mely értelmetet tanításomra figyelmessé teszi. Ezeket előrebocsátván térjünk a tárgyra.

FEJEZETEKRE OSZTÁS

-
A katolikus hit megőrzéséről
Az egyházi rend becsben tartásáról
A főpapoknak járó tiszteletéről
A főemberek és vitézek tiszteletéről
Az igaz ítélet és a türelem gyakorlásáról
A vendégek befogadásáról és gyámolításáról
A tanács súlyáról
A fiak kövessék az elődöket
Az imádság megtartásáról
A kegyességről és irgalmasságról, valamint a többi erényről

I. A KATOLIKUS HIT MEGŐRZÉSÉRŐL

Minthogy a királyi méltóság rangját csakis a hívők és a katolikus hitet vallók nyerhetik el, ezért parancsainkban a szent hitet tesszük az első helyre. Ha a királyi koronát meg akarod becsülni, legelőször azt hagyom meg, tanácsolom, illetve javaslom és sugallom, kedves fiam, hogy a katolikus és apostoli hitet akkora buzgalommal és éberséggel őrizd, hogy minden Istentől rendelt alattvalódnak példát mutass, s valamennyi egyházi személy méltán nevezzen igaz keresztény hitvallású férfinak; enélkül bizony, tudd meg, sem kereszténynek, sem az egyház fiának nem mondanak. Akik ugyanis hamisat hisznek, vagy a hitet jó cselekedetekkel teljessé nem teszik, fel nem ékesítik, minthogy a hit tettek híján meghal, sem itt nem uralkodnak tisztességgel, sem az örök uradalomban vagy koronában nem lesz részük. Ám ha a hit pajzsát tartod, rajtad az üdvösség sisakja is. Mert lelki fegyverekben szabályszerűen harcolhatsz láthatatlan és látható ellenségeid ellen. Hiszen az apostol ezt mondja: "Csak az nyeri el a babérkoszorút, aki szabályszerűen küzd." A hit tehát, melyről beszélek, a következő: higgy erősen a mindenható Atyaistenben, minden teremtmény teremőjében, és az ő egyszülött fiában, a mi Urunkban, Jézus Krisztusban, kit az angyal meghirdetett, ki Szűz Máriától született, az egész világ üdvösségéért a keresztfán szenvedett és a Szentlélekben, ki szólt a próféták s az apostolok, valamint az evangélisták szavával, mint egyetlen tökéletes oszthatatlan szeplőtelen istenségben, és kétely hozzád ne férjen. "Ez a katolikus hit, melyben

- miként Atanáz mondja - ha akárki híven és erősen nem hisz, semmiképp sem üdvözl." Ha valamikor uralmad alatt akadnának olyanok - távol legyen! -, kik az így egységbe fűzött Szentháromságot megosztani vagy kisebbiteni, vagy nagyobbítani próbálják, tudd meg: az eretnység fejének szolgálói azok, és nem a szentegyház fiai. Az ilyeneket pedig ne gyámolítsd, ne védelmezd, hogy magad is ellenségnek és bosszulónak ne mutatkozz. Mert az efféle emberek a szentegyház népét nyomorultul megrontják és szétszórják. Hogy ez ne történjék meg, különös gondod legyen.

II. AZ EGYHÁZI REND BECSBEN TARTÁSÁRÓL

A királyi palotában a hit után az egyház foglalja el a második helyet, az egyház, melynek első ízben a mi fejünk, tudniillik Krisztus vetette el magját, majd az ő tagjai, vagyis az apostolok és szent atyák ültették át, meggyökerezették erősen, s elterjesztették az egész földkerekségen. És ámbár mindig hajt új sarjat, más helyeken mégis mintegy réginek tartják; itt viszont, kedves fiam, a mi birodalmunkban eddig még mint ifjú, friss hajtást prédikálják. Épp ezért kíván meg szemfülesebb s szembetűnőbb öröket, nehogy a jó, amivel az isteni kegyelem bennünket mérhetetlen irgalmában érdemtelenül elárasztott, tunyaságod és restséged, valamint hanyagságod miatt megromoljék s megsemmisüljön. Mert aki a szentegyház méltóságát csorbítja vagy csúfítja, azon munkál, hogy Krisztus testét csonkítsa. Hiszen maga az Úr mondta Péternek, akit a szentegyház őrzőjévé és felügyelőjévé emelt: "Péter vagy, erre a sziklára építem egyházamat." Ő ugyanis önnönmagát nevezte kösziklának, s nem ám fából avagy kőből épült egyházzal beszélt, hanem az újonnan nyert tömeget, a kiválasztott népet, Isten nyáját, mely hitben kioktattatott, keresztségben megmosatott, kenettel olajoztatott, hívta a saját magára épült szentegyháznak. Ha valaki lázában e szentegyház tagjait vagy kicsinyeit megbotránkoztatja, az evangélium tanítása szerint méltó arra, hogy malomkövet kössenek a nyakára és a tenger mélységébe vessék, azaz a hatalom méltóságából kivetik, és az igazak egyházán kívül marad a világi nyomorúságban, mint valami pogány és vámos. Így hát, fiam, napról napra virágzó szorgalommal kell örködnöd a szentegyházon, hogy inkább gyarapodjék, mintsem fogyatkozzék. Azért is nevezték az első királyokat nagyságosnak, mert az egyházat nagyobbították. Te is ezt tegyed, hogy koronád híresebb, életed boldogabb és hosszabb legyen.

III. A FŐPAPOKNAK KIJÁRÓ TISZTELETRŐL

A királyi trón ékessége a főpapoknak rendje, ezért a királyi méltóságban ők kerülnek a harmadik helyre, kedves fiam, ők legyenek főembereid, úgy vigyázz a főpapokra, mint a szemed világra. Ha ők jóindulatúak véled, ellenségtől nem kell félned. Hiszen ha ők megbecsülnek, bátran foghatsz mindenhez, imádságuk ajánl téged a mindenható Istennek. Őket állította ugyanis Isten örül az Isten népe fölé, és őket tette

meg a lelkek felvigyázóivá, valamint az egész egyházi méltóság és isteni szentség részeseivé és osztóivá. Mert nélkülük királyok nem is állíthatnak, nem is országolnak. Az ő közbenjárásukra törlik el a vétkezők vétkeit. Ha irántuk az igazi szeretetet tanúsítod, magadat is kétségkívül megjobbítod, országodat is tisztességgel igazítod. Mert az ő kezükbe van lerakva a bűnből oldás és a bűnbe kötés hatalma. Mert Isten megegyezett velük örök szövetségben, és elkülönítette őket az emberektől, a maga nevében és szentségében osztozott velük, és az istenes Dávid király szavával megtiltotta, hogy az emberi világ gáncsolja őket: "Fölkentjeimet ne érintsék!" Az illeti meg ugyanis Isten felkentjeit, ki az isteni és kánoni végzéssel szembeszállva a szent renden való férfiakat hamis vádakodásokkal mocskolja és a nyilvánosság elé hurcolja. Teljességgel megtiltom fiam, hogy így cselekedj, ha boldogan akarsz élni, királyságod megbecsülni, mert az ilyen dolgok sértik Istent elsősorban. Ha esetleg valamelyik azok közül, akiről szó van, kárhozzátásra méltó vétkekbe esik - távol legyen! -, figyelmeztess háromszor, négyszer is négyszemközt az evangélium tanítása szerint. Ha akkor intelmeidet nem hallgatja meg, nyilvánosan kell megfeddni a következők alapján: Ha rád nem hallgat, jelentsd az egyháznak. Mert ha e rendet megtartod, dicső koronádat teljességgel felmagasztalod.

IV. A FŐEMBEREK ÉS VITÉZEK TISZTELETÉRŐL

Az uralom negyedik dísze a főemberek, ispánok, vitézek hűsége, erőssége, serénysége, szívessége és bizalma. Mert ők országod védő falai, a gyengék oltalmazói, az ellenség pusztítói, a határok gyarapítói. Legyenek ők, fiam, atyáid és testvéreid, közülük bizony senkit se hajts szolgaságba, senkit se nevez szolgának. Katonáskodjanak, ne szolgáljanak, uralkodj mindannyiukon harag, gőg, gyűlölség nélkül, békésen, alázatosan, szelíden; tartsd mindig eszedben, hogy minden ember azonos állapotban születik, és hogy semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölség. Ha békeszerető leszel, királynak és király fiának mondanak, és minden vitéz szeretni fog; ha haraggal, gőgösen, gyűlölködve, békétlenül kevélykedsz az ispánok és főemberek fölött, a vitézek ereje bizonyosan homályba borítja a királyi méltóságot, és másokra száll királyságod. Ettől óvakodva az erényed szabta mértékkel irányítsd az ispánok életét, hogy vonzalmaddal felövezve a királyi méltósághoz mindig háborítatlanul ragaszkodjanak, hogy uralkodásod minden tekintetben békés legyen.

V. AZ IGAZ ÍTÉLET ÉS A TÜRELEM GYAKORLÁSÁRÓL

A türelem és az igaz ítélet gyakorlása a királyi korona ötödik cifrázása. Dávid király és próféta mondja: Ítéletedet, Isten, bíz a királyra. És ugyanő másutt:

Király vagy, az igazságosságot szereted. A türelemről így beszél Pál apostol: "tanúsítsatok mindenki iránt türelmet." És az Úr evangéliumban: "Ha [türelemmel] kitartotok, megmentitek lelketeket." Ehhez tartsd magad, fiam: ha becsületet akarsz szerezni királtságodnak, szeresd az igaz ítéletet; ha hatalmadban akarod tartani lelkedet, türelmes légy. Valahányszor, kedves fiam, ítéletet érdemlő ügy kerül eléd vagy valamely főbenjáró bűn vádlottja, türelmetlenül ne viselkedjél, esküvel se erősködjél, hogy megbünteted; bizony ez ingatag lenne és mulandó, mert a bolond fogadalmat megszegi az ember; és ne ítélkezz te magad, nehogy királyi méltóságodban a hitvány ügyben forgolódva folt essék, hanem az efféle ügyet inkább bírákhoz utasítsd, az ő megbízásuk, hogy törvény szerint döntsenek. Óvakodj bírónak lenni, ám örülj királynak lenni s neveztetni. A türelmes királyok királykodnak, a türelmetlenek pedig zsarnokoskodnak. Ha pedig egyszer olyasvalami kerül eléd, amelyben ítéletet hozni méltóságoddal összefér, türelemmel, irgalommal, esküdözés nélkül ítélkezz, így lesz majd koronád dicséretes és ékes.

VI. A VENDÉGEK BEFOGADÁSÁRÓL ÉS GYÁMOLÍTÁSÁRÓL

A vendégek s a jövevények akkora hasznot hajtanak, hogy méltán állhatnak a királyi méltóság hatodik helyén. Hiszen kezdetben úgy növekedett a római birodalom, úgy magasztaltattak fel és lettek dicsőséggé a római királyok, hogy sok nemes és bölcs áradt hozzájuk különb-különb tájakról. Róma bizony még ma is szolgálja volna, ha Aeneas sarjai nem teszik szabaddá. Mert amiként különb-különb tájakról és tartományokból jönnek a vendégek, úgy különb-különb nyelvet és szokást, különb-különb példát és fegyvert hoznak magukkal, s mindez az országot díszíti, az udvar fényét emeli, s a külföldieket a pöffeszkedéstől elrettenti. Mert az egy nyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő. Ennélfogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövevényeket jóakarattal gyámolítsd és becsben tartsd, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak. Ha pedig le akarnád rombolni, amit építettem, vagy szét szórni, amit összegyűjtöttem, kétségkívül igen nagy kárt szenvedne országod. Hogy ez ne legyen, naponta nagyobbítsd országodat, hogy koronádat az emberek nagyságosnak tartsák.

VII. A TANÁCS SÚLYÁRÓL

A királyi emelvényen a tanács a hetedik helyre tart igényt. A tanács állít királyokat, dönt el királyi sorsokat, védelmezi a hazát, csendesíti a csatát, győzelmeket ő arat, kerget támadó hadat, behívja a barátokat, városokat ő rakat, és ő ront le ellenséges várakat. Minthogy pedig a tanácsnak ekkora haszna van, ostoba, pöffeszkedő és középszerű emberekből összeállítani, én úgy vélem, mit sem ér; hanem a tekintélyesebbek és a jobbak, a bölcsőbbek és a legmegbecsültebb vének ajkán formálódjék és csiszol-

lódjék. Ezért, fiam, az ifjakkal és a kevésbé bölcssekkel ne tanácskozz, ne is kérj tőlük tanácsot, csak a gyűlés véneitől, kiknek koruk és bölcsességük miatt megfelel ez a feladat. Mert a királynak szóló tanács zárva legyen a bölcs szívbe, ne terjessze a bolondok szelessége. Ha ugyanis a bölcssekkel jársz, bölcs leszel, ha a bolondokkal forgolódsz, társul adod magad hozzájuk, szól a Szentlélek Salamon által: "Aki jár a bölcssekkel, bölcs barátja lesz, nem a bolondokhoz lesz hasonlatos." És Dávid zengi:

Jósággal közeledsz a jóhoz,
az igazhoz igaz vagy.
A tisztával tisztán bánsz,
a hamissal azonban hamis módra.

Ezért hát ki-ki életkorának megfelelő dologban forgolódjék, tudniillik az ifjak fegyverben, a vének a tanácsban. Egyébként az ifjakat mégsem kell teljesen kiűzni a tanácsból; ámde ahányszor velük tanácskozol, még ha életrevaló is az a tanács, mindig terjeszd az öregek elé, hogy minden cselekedetedet a bölcsesség mértékével mérhesd.

VIII. A FIAK KÖVESSÉK AZ ELŐDÖKET

Őseink követése foglalja el a királyi méltóságban a nyolcadik helyet. A legnagyobb királyi ékesség, az én tudásom szerint, a királyelődök után járni, a szülőket utánozni. Aki ugyanis megveti, amit megszabtak atyai elődei, az isteni törvényekre sem ügyel. Mert az atyák azért atyák, hogy fiaikat gyámolítsák, a fiak pedig azért fiak, hogy szüleiknek szót fogadjanak. Aki atyjával szemben áll, Isten ellenségének áll. Mert minden engedetlen Istennel áll szemben. És az engedetlenség szelletje a korona virágait szórja szerte. Az engedetlenség valójában pestis az egész királtságban. Ezért, kedves fiam, apád rendeletei, vagyis az én rendeleteim, mindig legyenek szemed előtt, hogy szerencsédet mindenütt királyi gyeplő igazgassa. Az én szokásaimat pedig, melyekről látod, hogy a királyi méltósággal összeférnek, a kételkedés minden béklyója nélkül kövessed. Mert nehéz lesz megtartani e tájon királtságodat, ha szokásban nem utánzod a korábban királykodó királyokat. Mely görög kormányozta a latinokat görög módra, avagy mely latin kormányozta a görögöket latin módra? Semelyik. Ezért hát kövesd szokásaimat, a tieid közt kimagasló így leszel, s az idegenek dicséretére szert így teszel.

IX. AZ IMÁDSÁG MEGTARTÁSÁRÓL

Az imádság megtartása a királyi üdvösség legnagyobb járuléka, ezért a királyi méltóság kilencedik regulájában pendül meg. A folytonos imádkozás: a bűnöktől megtisztulás és feloldozás. Te pedig fiam, valahányszor Isten templomához járulsz, hogy Istent imádd, Salamonnal, a király fiával, magad is király lévén, mindig mondjad: "Küldd le [Uram, a bölcsességet] szent egedből, dicsőséged trónjáról, hogy munkámban velem legyen és segítsen, és így

fölismerjem, mi kedves a szemedben [minden időben]." És ismét: "Uram, Atyám, életemnek Istene, ne hagyj engem álnok gondolatban, az én szemeimnek ne adj kevélységet és a gonosz kívánságot távoztasd el tőlem, Uram. Vedd el tőlem a testnek kívánságait, és a tisztátalan és esztelen léleknek ne adj engem, Uram." Ezzel az imádsággal fohászoktad hát a régi királyok, te is ugyanezzel fohászokdj, hogy Isten minden vételked eltörlésére méltasson, hogy mindenki legyőzhetetlen királynak hívjon. Imádkozz azért is, hogy a tétlenséget, tunyaságot elkerültesse tőled, megajándékozzon az erények összességének segédelmével, s így legyőzhed látható és láthatatlan ellenségeidet. Hogy valamennyi alattvalóddal együtt gondtalanul, ellenséges támadásoktól nem háborogva, békében végezhesd életed pályáját.

X. A KEGYESSÉGRŐL ÉS AZ IRGALMASSÁGRÓL, VALAMINT A TÖBBI ERÉNYRŐL

Az erények mértéke teszi teljessé a királyok koronáját, és a parancsok közt a tizedik. Mert az erények ura a Királyok Királya, miként égi serege áll kereken tíz korból, úgy életed vitele kerekedjék ki tíz parancsból. Kell, hogy a királyt kegyesség s irgalmasság díszítse, de a többi erény is hassa át és ékesítse. Mert ha a királyt istentelenség és kegyetlenség szennyezi, hiába tart igényt a király névre, zsarnoknak kell nevezni.

Ennek okából hát, szerelmetes fiam, szívem édessége, sarjam jövő reménysége, kérlek, megparancsolom, hogy mindenütt és mindenekben a szeretetre támaszkodva ne csak atyafiságodhoz és a rokonságodhoz, vagy a főemberekhez, avagy a gazdagokhoz, a szomszédhoz és az itt lakóhoz légy kegyes, hanem még a külföldiekhez is, sőt mindenkihez, aki hozzád járul. Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz. Légy irgalmas minden erőszakot szenvedőhöz, őrizd szívedben mindig az isteni intést: "Irgalmasságot akarok, nem áldozatot." Légy türelmes mindenekhez, nemcsak a hatalmasokhoz, hanem azokhoz, akik nem férnek a hatalomhoz. Azután légy erős, nehogy a szerencse túlságosan felvessen, vagy a balsors letaszítson. Légy alázatos is, hogy Isten felmagasztaljon most és a jövőben. Légy majd mértékletes, hogy mértéken túl senkit se büntess vagy kárhoztass. Légy szelíd, hogy sohase harcolj az igazság ellen. Légy becsületes, hogy szándékosan soha senkit gyalázzal ne illess. Légy szemérmes, hogy elkerüld a bujaság minden bűzét, valamint a halál ösztönzőjét.

Mindez, amit fentebb érintettünk, alkotja a királyi koronát, nélkülük sem itt nem tud senki uralkodni, sem az örök uradalomba bejutni. Ámen.

Kuruc Ágnes fordítása

Elhunyt Cserháti Ferenc püspök

HAZAI – 2023. július 22., szombat

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye megrendülten tudatja, hogy Dr. Cserháti Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök ma hajnali három órakor, azaz 2023. július 22-én, szombaton életének 77., papságának 53., püspöki szolgálatának 16. évében elhunyt. Az alábbiakban Erdő Péter bíboros, prímás emlékező sorait olvashatják.

Szomorúan értesültünk Dr. Cserháti Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök elhunytáról.

Cserháti püspök úr 1947. február 12-én született Túrterebesben. 1971. április 18-án szentelték pappá Gyulafehérváron a szatmári egyházmegye szolgálatára. 1971 és 1973 között Kaplonyban, 1973 és 1979 között pedig Máramarosszigeten volt káplán. Magasabb teológiai tanulmányokat folytatott 1979-től Frankfurtban, majd az innsbrucki Leopold Franzens Egyetemen, ahol 1982-ben hittudományi doktorátust szerzett. Ezután 1982–1984-ig Münchenben káplán, majd 1984–2002-ig a Münchener Magyar Katolikus Misszió vezetője. 1996-tól 2006-ig a külföldön élő római katolikus magyarok püspökének európai delegátusa is. Közben a Német Püspöki Konferencia magyar delegátusa és németországi magyar főlelkész. 2007. június 15-én XVI. Benedek pápa kinevezte esz-

tergom-budapesti segédpüspökké és centuriái címzetes püspökké. Püspökké szentelésére 2007. augusztus 15-én került sor az esztergomi bazilikában. A Magyar Katolikus Püspöki Konferenciától ezzel egyidejűleg megbízást kapott a külföldi magyar lekipásztori szolgálat koordinátorának tisztségére. Feladatkörébe immár a Kárpát-medencén kívüli magyar szórvány szolgálata és – Erdő Péter bíborostól kapott kinevezése alapján – az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye területén élő nemzetiségek, migránsok, turisták lekipásztori ellátásának koordinálása tartozott.

Cserhádi Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök lelki üdvéért 2023. augusztus 18-án, pénteken 10 óra 30 perckor mutatnak be szentmisét az esztergomi bazilikában. Ezt követően helyezik földi maradványait örök nyugalomra a bazilika altemplomában – tájékoztatta szerkesztőségünket az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye hivatala.

Cserhádi Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök 2023. július 22-én, szombaton életének 77., papságának 53., püspöki szolgálatának 16. évében hunyt el.

Erdő Péter bíboros, prímás megemlékezésében hangsúlyozta:

„Az Egyház és a magyarság szolgálatában végzett *kiemelkedő munkásságának és kedves személyének emlékét tisztelettel és hálás szeretettel őrizzük.*”

Cserhádi Ferenc püspökkel 75. születésnapja apropóján készített beszélgetésünkben így vallott:

„A szatmári gyökereim máig megvannak, nekem a világ közepe még mindig Túrterebes, akkor is, ha csak nagy ritkán, évente egyszer-kétszer jutok haza. Németországban is halványulnak a kapcsolataim, bár hivatalosan még oda is tartozom. Püspöki kinevezésem óta tizenöt esztendő telt el, és tíz éve, hogy hazánkba szakadtam, ahol korábban huzamosabb ideig sohasem éltem.

Sokfelé jártam, sok szépet láttam, és sokfelé szolgáltam. De egyre inkább be kell látnom, hogy a mi hazánk valóban a mennyben van (Fil 3,20).”

Fotó: Merényi Zita
Magyar Kurír

Küldetését mindig kiemelkedő hozzáértéssel és lelkipásztori szeretettel látta el. Ökumenikus nyitottsággal vett részt a Magyar Diaszpóra Tanács munkájában. Sokan őt is a külföldi magyarok püspökének nevezték. Az Apostoli Szentzsék azonban erre a funkcióra Miklósházy Attila püspök úr nyugalmazása után már közvetlenül nem akart püspököt kinevezni, hiszen a hazai magyarság és a világban élő magyar szórvány között az együttműködés lehetősége és a bizalom helyreállt, vagyis ezt a lelkipásztori feladatot már ugyanúgy lehetett megoldani, ahogyan a többi európai nemzetek esetében szokásos.

Cserhádi püspök úr lemondását segédpüspöki tisztségéről Ferenc pápa 2023. február 3-án fogadta el életkorára tekintettel. Az Egyház és a magyarság szolgálatában végzett kiemelkedő munkásságának és kedves személyének emlékét tisztelettel és hálás szeretettel őrizzük.

Forrás: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye

Fotó: Merényi Zita
Magyar Kurír

Cserhádi püspök úrral évekkal ezelőtt személyesen is találkozhattunk Hágai látogatása során. Mint a külföldön élő magyar katolikusok püspöke minden évben körlevelet intézett hozzánk, melyben az adott helyzetre vonatkozó véleményét, tanácsát hozta

tudomásunkra. Szolgálatára során igyekezett megoldásokat keresni és találni a diaszpórában élő hívek gondjaira, problémáira. Ezúton búcsúzunk tőle hálával és köszönettel. Adjon neki a Teremtő örök boldogságot és nyugodalmat az Ő országában.

Augusztus 16-án temetik Mustó Péter jezsuitát Hildesheimben, Budapesten is gyászmisét mutatnak be

MEGSZENTELT ÉLET – 2023. augusztus 11.

Életének 89. évében elhunyt Mustó Péter SJ. Az egykori dél-amerikai misszionáriust, a hazánkban és Németországban is népszerű lelkipapot és lelki írókat augusztus 6-án érte a halál az alsó-szászországi Hildesheimben. Temetése augusztus 16-án 14 órakor lesz a hildesheimi Marienrode kolostorban, 19 órakor pedig gyászmisét mutatnak be érte a pesti Jézus Szíve templomban.

Mustó Péter jezsuita szerzetes 1935. január 25-én született a hajdú-bihari Derecskén. Családja 1944-ben nyugatra menekült a front elől, Németországban járt gimnáziumba. 1953-ban, érettségi után lépett be a Jézus Társasága magyar rendtartományába. Tanulmányait Franciaországban és Németországban végezte, 1963-ban szentelték pappá. 1965 és 1977 között Münchenben volt ifjúsági lelkipap. A '60-as években – a II. Vatikáni Zsinat szellemében – érdeklődése a más vallásúak, a másként gondolkodók és a jóléti társadalom sérültjei felé fordult. „Hogy meglátjuk-e, felismerjük-e Istent, azon múlik, milyen szívvel, milyen belső figyelemmel nézünk embertársunkra” – vélekedett.

1977–78-ban hátizsákkal bejárta Dél-Amerikát Mexikótól Bolíviáig, hogy megismerje a latin-amerikai egyház és szerzetesek kezdeményezéseit, amelyek a legnehezebb helyzetben lévő néprétegeket támogatták. 1978–79-ben munkáspap volt Berlinben, közben éttermi mosogatásból tartotta fenn magát. „Ami biztonságot ad, például az anyagiak, összeköttetések, az gúzsba is köthet, beszűkíthet. Amikor lemondasz ezekről, nemcsak kiszolgáltatottságot élsz át, hanem szabadságot is” – írta később.

1979 és 1991 között a kolumbiai misszióban tevékenykedett: szegényekkel, bajban lévőkkel és a társadalom periferiáján élőkkel foglalkozott népmisszionáriusként és szociális munkásként. Először a szaléziakkal dolgozott együtt, majd egy egyszerű, előregyártott elemekből épített kis házban családias légkörben megosztotta életét az utcagyerekekkel. „Számomra mindig fontos volt jelen lenni ott, ahol vagyok. Életem során ez minden gondolkodásnál, ténykedésnél fontosabbnak bizonyult” – vallotta. Később Bogotá egyik szegénynegyedébe költözött. Kis idő múlva nyilvánvalóvá vált számára, hogy a probléma gyökere sokkal mélyebb: azt kell megelőzni, hogy a gyerekek az utcára kerüljenek. Ezért napközi otthont hozott létre Casa Estudio néven.

Több könyvet is írt dél-amerikai élményeiről (Remény és kétség között Bogotá utcáin; Levelek Dél-Amerikából).

A rendszerváltozás után hazajött Magyarországra: előbb Szegeden, majd Dobogókőn élt és szolgált széles körben ismert lelkipapként és lelkipapok-kísérőként. Erről úgy nyilatkozott: „Nem azok a beszédeim igazán hasznosak a lelkipapok számára, amelyek engem utólag elégedettséggel töltenek el. Hanem azok, amelyek közben a résztvevők észrevették, hogy én is úton vagyok, én sem vagyok

több náluk, én sem tudok mindent jól kifejezni.” Rendszeresen vezetett csendmeditációs lelkipapokat Tahiban és Németországban. Népszerűek lelkiségi témájú könyvei (Csendben születik az élet. A belső ima tapasztalatairól; Megszereted, ami a tiéd; Ahol otthon vagy). 2013-ban Jálcs Ferenc SJ-vel közösen a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével tüntették ki a lelkipapok kultúra megteremtéséért és a lelki gyógyítás terén kifejlesztett egyedülálló módszer kidolgozásáért.

Amikor arról kérdezték, mit jelent száma jezsuitának lenni, azt válaszolta: „A jezsuita rend megadta számomra a lehetőséget, hogy az emberek számára mindig hasznos munkát végezhettem az evangélium szellemében, Szent Ignác-i lelkiséggel. Feladataimhoz megfelelő kiképzést és szabadságot kaptam. Mint szerzeteshez és paphoz az emberek bizalommal voltak, még mielőtt megbizonyosodhattak volna arról, hogy valóban megbízhatnak bennem. Felelős voltam azért, hogy az Isten emberében, aminek tekintettek, ne csalódjanak. Örömem volt megtapasztalni, hogy ők az életükben és keresztény hitükben általában megerősödtek mellettem.”

Mustó Péter SJ-t – a családdal egyeztetve – Németországban, a hildesheimi Marienrode kolostorban helyezik örök nyugalomra augusztus 16-án, szerdán 14 órakor. Azon a helyen, ahol a bencés nővérek közösségében számos lelkipapot tartott. Ugyanaznap 19 órakor a budapesti Jézus Szíve jezsuita templomban mutatnak be érte gyászmisét, melyre szeretettel hívják Péter atya tisztelőit. Mustó Péter atya tiszteletére az alábbi linken emlékkönyvet nyitott rendje. Ide várják azokat az élményeket, amelyeket barátai, rokonai, hívei őriznek az életéről. Az eddig beküldött bejegyzéseket ITT olvashatják, az oldal alján.

Forrás: Jezsuita.hu, Fotó: Pásztor Péter, Magyar Kurír

Búcsú Mustó Pétertől a budapesti Jézus Szíve templomban

MEGSZENDELTE ÉLET – 2023. augusztus 17.

Gyászszertartást mutattak be Mustó Péter atyáért augusztus 16-án a budapesti Jézus Szíve jezsuita templomban. A jezsuita szerzetest a németországi Hildesheimben helyezték örök nyugalomra aznap kora délután. Barátok, tanítványok sokasága emlékezett a népszerű lelkivezetőre, lelki íróra. A szentmise főcelebránsa András Attila SJ provinciális, szónoka Patsch Ferenc SJ volt.

Bár az ország több városában mutatnak be gyászszertartást az augusztus 6-án elhunyt jezsuita szerzetesért, és Hildesheimbe is nagy számban utaztak temetésére tisztelői, a jezsuita templom is teljesen megtelt a Péter atyáért felajánlott szentmisén. Nagy számban érkeztek paptestvérek és hívek a Szeged-Csanádi Egyházmegyéből, több rend szerzetesei és szerzetesnővérei, különböző generációk, akik Péter atya életéhez egy-egy magyarországi településen kötődtek.

András Attila provinciális köszöntötte az emlékezőket: „Hálát adni gyűltünk össze azért a kegyelemért, ami Péter atya által kiáradt a világba. Ahogy Péter atya hallgatott, azzal tanított hallgatni, ahogy beszélt, azzal tanított beszélni, és ahogy figyelt, azzal tanított minket is figyelni egymásra, Istenre. Hálásak lehetünk érte Istennek.”

Patsch Ferenc homíliájában arra az emberre emlékezett, aki mindig éreztetni tudta, hogy fontosnak tartja a vele szemben állót, éreztetve vele tiszteletét, és ezzel hozzájárult, hogy az illető is jobban szeresse, tisztelje önmagát. Élete nagy kegyelmének nevezte, hogy Jálcs Ferencről és Mustó Pétertől tanulhatta a szemlélődő imát, mely arra a belátásra épül, hogy van bennünk egy belső erő, ami gyógyít. Jézus léte bennünk az ima csendjében aktivizálódik, és azzal a bizalommal élhetünk, ha kiteszük magunkat jelenlétének, akkor lassan, lépésről lépésre szeretete jelenlétével megváltoztat. Türelmesebbek, gyengédebbek leszünk, több spontán életöröm lesz bennünk, ritkulnak és gyorsabban megoldódnak konfliktusaink, több pozitivitás kap teret életünkben, és köny-

nyebb lesz szeretnünk az embereket – írta le az ima ajándékát.

Patsch Ferenc Péter atya három karizmáját emelte és fejtette ki. Péter atya nagy barátja volt a peremre szorult embereknek, a megvetetteknek. Velük vállalt sorsközösséget, sokakat támogatott, jelen volt a rászorulók életében. Ez az a terület, ahol az embernek gyakorta az az érzése, hogy kiskanállal hordja a vizet a tengerbe. De Péter atyának sikerélménye is volt. Örökbe fogadott egy latin-amerikai gyermeket, elhozta Magyarországra, ahol tanulni tudott. Felnőtt, hazatért, megházasodott, Péter atyától legutóbbi látogatásakor Petőfi-kötetet kért, hogy ne feledje a magyart.

Péter atya életének fontos része volt a költészet. Jelenős részben neki köszönhető, hogy Magyarországon megismerhettük Christian Bobin kortárs francia költő munkásságát. „Közös volt bennük annak a tudása, hogy minek van jelentősége, és minek nincs. Tudták, hogy életünknek az egészen apró dolgok tudnak új irányt adni” – mutatott rá lelki rokonságukra. Patsch Ferenc méltatta Péter atya könyveiben a költészetet, a játékos, szabad, költői megközelítést. Péter atya a kiengesztelődés művésze volt, mesteri fokon gyakorolta a megbocsátást, megbékélést. „Két évtizeddel ezelőtt egy jezsuita körben így fogalmazta

mindenkivel – önmagával, Istennel, embertársaival, a természettel – megbékélve halt meg.

Élete utolsó hónapjairól Koronkai Zoltán elmondta: tavasszal diagnosztizáltak Péter atyánál hasnyálmirigy-daganatot. „Tudta, hogy hónapjai vannak hátra. Hildesheim, a bencés nővérek közössége jelentette számára az utolsó időszakban az otthont.”

A jezsuita közösség agapéra hívott a szertartást követően. Tisztelői, barátai hosszan beszélgettek, megosztva azt az élményt, tanítást, értéket, amit az elhunyt jelentett számukra. Péter atya halálában is tanított.

Szerző: Trauttwein Éva

Fotó: Lambert Attila, Magyar Kurír

meg élete célját. »Úgy szeretnék meghalni, hogy ne legyen bennem semmi kiengesztelenség.« Azt hiszem, ez megadatott Péter atyának. Mindennel és

A hollandiai magyar római katolikusok nevében ezúton mondunk soha el nem múló hálával és szeretettel köszönetet mindazért a sok jóért (lelkigyakorlatok, szentmisék, beszélgetések), amit Péter atyától kaptunk rendszeresen, számos éven át.

Fogadja be a Teremtő országába, adjon neki nyugalmat, békét és örök világosságot! Nevét imáinkba foglaljuk, emlékét nem feledjük. Ammen.hálával és köszönettel. Adjon neki a Teremtő örök boldogságot és nyugalmat.

Erdő Péter bíboros mutatott be szentmisét a diakónusok találkozáján Budapesten

HAZAI – 2023. augusztus 15.

Augusztus 12-én, szombaton tartották a diakónusok nyári találkozáját a budapest-kelenföldi Szent Gelért-plébánián. A találkozón koncelebrált szentmisét mutatott be Erdő Péter bíboros, prímás.

Erdő Péter bíboros szentbeszédét az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük.

Kedves diakónus testvérek! Krisztusban kedves testvérek!

1. A diakónusi hivatás egyik fontos feladata, hogy vezeti a közös imádságot, az Egyház nevében kiveszi a részét a liturgikus ünneplésből. A diakonátus és az imádság... Az Anyaszentegyház előírja, hogy az állandó diakónusok is végezzék a zsolozsma megfelelő részeit (CIC 276. kán. 2. § 3. szám). Ez Magyarországon a reggeli és az esti dicsőítést jelenti.

A diakónus tehát az imádság embere, mégpedig

nemcsak a maga nevében, hanem az Egyház képviselőjében is.

2. A mai evangéliumban azt hallottuk, hogy mit tanít Jézus az imádságról. Szavai megdöbbentően hangzanak: „Bizony, mondom nektek, ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag, és azt mondjátok e hegynek itt: »Menj innét amoda!« – átmegy, és semmi sem lesz számotokra lehetetlen” (Mt 17,20). Másutt is erőteljes ígéretet hallunk Urunktól és Mesterünktől: „Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek” (Lk 11,9).

3. Ennek a nagy ígéretnek és bátorításnak a fényében, sok keresztény ember nagy elvárásokkal és a saját elképzelése szerinti kívánságokkal ostromolja az eget.

Azután gyakran előfordul, hogy a dolgok mégsem úgy történnek, ahogy ő kérte, ahogyan ő elképzelte. A nemzedékek hosszú sorának tapasztalatából érdekes kép rajzolódik ki. Az igazán hittel végzett kérő imádság úgy jelenik meg, mint eszmény, mint igazi erény az ember számára. Márpedig minden erény ellen lehet vétetni túlzással, vagy hiányossággal. Vanak is, akik úgy gondolják, hogy egy meghatározott imaszöveg elmondása, esetleg meghatározott számú imádság elvégzése, bizonyos helyen, vagy bizonyos időben, esetleg bizonyos testtartásban, vagy öltözékben biztos eredményre vezet, csak az a fontos, hogy ezeket a formákat pontosan kövessük. Ez azonban már a babona világa. Szinte mágikus erőt tulajdonítanánk szavainknak, mintha ezzel kötelezni vagy kényszeríteni tudnánk a Mindenhatót. Pedig a második parancsolatban világosan olvassuk, hogy „Isten nevéért hiába ne vedd”. Nem véletlen, hogy az Ő nevéért nem volt szabad kiejteni sem. És az égő csipkebokorban is úgy mutatkozott be: „Én vagyok, aki vagyok”. Emlékszünk, a Teremtés könyvében az Úr felvonultatja az állatokat az ember előtt, és az ember nevet ad nekik, és ahogyan az ember elnevezi őket, az az ő valódi nevük. A Teremtő az emberre bízta a földkerekséget, hogy gondozza és művelje azt. Akinek tudjuk a nevét, afölött egy bizonyos erővel rendelkezünk. De magának a Teremtőnek a neve titok a számunkra. Őt nem tudjunk semmilyen varázsigével, vagy imaformulával kényszeríteni.

De létezik az ellenkező kísértés is. Hajlamosak vagyunk arra, hogy könnyelműen imádkozzunk, ne is nagyon kérjünk Istentől konkrét dolgokat, talán mert úgy gondoljuk, hogy a mi kérésünknek úgy sincs komoly súlya, vagy mert azzal áztatjuk magun-

kat, hogy Isten úgyis jobban tudja, hogy mire van szükségünk. Ez lenne tehát a bizalommal teli kérő imádság másik hibája, a hiányosság, amikor magunk sem tulajdonítunk nagy hatást kérésünknek.

4. Ezzel szemben a nagy szentek, az igazi imádkozók, de néha talán magunk is, egy-egy megrázó élmény fényében elmondhatjuk, amit Vianney Szent János így fogalmazott meg: „midőn imádkozni jövünk az Úr elé, teljesülne is minden kívánságunk, ha valóban élő hittel és igazán tiszta szívvel kérnénk azt” (Catéchisme sur la prière: A. Monnin, Esprit du Curé d’Ars, Paris 1899, pp. 87–89). „Uram tehozzád kiálltok, hallgass meg engem!”, vagy más fordításban: „Ha hozzád kiálltok, meghallgatsz, Istenem...” (Vö 1Kir 8,28; Neh 9,9; Zsolt 5,4; 17,6; 34,18; 61,2; 102,2; 116,1; 119,169; 138,3; Jer 33,3). Ez a kiáltás nem fizikai értelemben kell hogy hangos legyen, hiszen a pogány papok is kiáltottak, amikor Baálnak akartak áldozatot bemutatni, de nem küldött tüzet az oltárra. Illés próféta gúnyolta is őket, hogy kiáltanak hangosabban, talán alszik az ő istenük (vö. 1Kir 18,27). Az a kiáltás, ami az igazi kérő imát jellemzi, a szív kiáltása.

Amikor úgy érezzük, hogy kevés az erőnk ahhoz, hogy teljesítsük Isten akaratát, amikor nagy megalakuvások kísértésében járunk és szabadulni akarunk tőlük, de gyöngének érezzük magunkat hozzá. Biztosan látjuk, hogy mi az Isten akarata, de azt is, hogy segítségre szorulunk. Ha teljes szívünkkel kérjük azt a segítséget, akkor megdöbbenő hirtelenséggel, váratlan események kapcsán felragyog a megoldás, és maga a Mindenható jelzi számunkra, hogy aki tényleg hozzá akar közeledni, azt nem hagyja el, azt Ő is segíti. Megdöbbenve tapasztaljuk majd, amit Szent Jakab apostol levelében olvasunk: „Közeledjete Istenhez, s majd ő is közeledik hozzátok” (Jak 4,8a). Sokszor a külső eseményekben kapjuk meg Isten válaszát, vagy belső világosság gyullad bennünk és rádöbbenünk, hogy amit lehetetlennek hittünk, az nem lehetetlen, csupán nehéz a számunkra.

5. A családról szóló püspöki szinóduson hangzott el, hogy vannak olyan helyzetek, amikor Jézus tanítása szerint élni lehetetlen. Többen úgy érezték, hogy igen, lehetetlen, ha a legfőbb érték számunkra a polgári kényelmesség. Ha viszont az üdvösséget tekintjük legfőbb értéknek Krisztus tanítása szerint, akkor felgyullad bennünk a fény, és rádöbbenünk, hogy az Ő útjának követése nem lehetetlen, csak nagyon nehéz a számunkra.

Ha hozzá kiállunk, megjelennek életünkben a váratlan megoldások, a különleges helyzetek és a rendkívüli kegyelmek.

Ezzel a bizalommal legyünk az imádság emberei és a közösség imádságának biztos vezetői egész Egyházunk javára! Ámen.

Forrás és fotó: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Magyar Kurír

Mária tudott, akart és mert kicsi lenni – Nagyboldogasszony-búcsút ünnepeltek Osliban

HAZAI – 2023. augusztus 18.

Fekete Szabolcs Benedek volt idén az osli kegyhely főbúcsújának meghívott szónoka augusztus 13-án. A szombathelyi segédpüspök Mária nagyságának titkáról tanított prédikációjában a Győr-Moson-Sopron megyei búcsújáróhelyen.

Idén is sokan ünnepeltek együtt – helyiek, elszármazottak és zarándokok – Osliban, a Mosolygó Szűzanya kegyhelyén, ahol Nagyboldogasszony napjához kapcsolódva tartják a főbúcsút évről évre. Az ünnepi szentmisét a hagyományoknak megfelelően szabadtéren, a templom melletti kálvárián tartották. A körülkerített tér és környéke idén is megtelt ünneplőkkel.

Fekete Szabolcs Benedek Szűz Mária nagyságának titkáról hozott gondolatokat a Hanság kegyhelyére. *Egyszerű ez a titok – fogalmazott. – Mária tudott, akart és mert kicsi lenni.*

Óriási, szép hivatás ez: akiket az Úr felemel, felmagasztal, azok a kicsik, az alázatosak. Ez ennek az ünnepnek a titka – tette hozzá a püspök, utalva az evangéliumban elhangzott Magnificatra is. Majd arról beszélt, hogy családjainkban, kapcsolatainkban sokszor hatalmaskodunk a másik ember felett, ám Jézus azt kötötte a lelkünkre, hogy köztünk ez ne így legyen.

Kicsinyként, alázatosként kell élnünk – hangsúlyozta a szónok, és Olofsson Placid atya példáját említette. A bencés szerzetes a Gulágon arra a felismerésre jutott, hogy el kell engedni a gondolatot, hogy mi, vagyis a rabok vagyunk a jók, az igazak, és ők, a fogvatartók a gonoszok, a hamisak. Ebbe beleőrül az ember. Helyette ez a helyes gondolkodás: mi vagyunk a kicsik, ők pedig a nagyok; és gyerekkorunkban megtanultuk, hogy amit a nagy mond, azt csináljuk. Placid atya így élte túl, így tudta megőrizni végtelen derűjét, így tudott hazatérni, s élt száz évig. A szombathelyi segédpüspök azokat a Madonna-ábrázolásokat is felidézte, melyeken Szűz Mária palástja alatt megszámlálhatatlanul sokan vannak. Biztatott: össze kell húznunk magunkat, kicsiknek kell len-

nünk, hogy minél többen elférjünk az alatt a palást alatt.

Mária talán sokszor szomorú, amint letekint ránk, a Béke Királynőjének könnyes az arca. *Ám ha erre a kis szegletre, Oslira tekint, a ti imára kulcsolt kezetekre, a Szűzanya boldog, a Szűzanya szép, a Szűzanya mosolyog rátok* – zárta szavait Fekete Szabolcs Benedek.

*

Ezt a csodálatos biztatást kaptuk Fekete Szabolcs püspöktől ezen a kedves kegyhelyen, ahova újra és újra visszatérünk Édesanyánk titokzatos, szelíd mosolyát látni, szemlélni. A mosolyt, melyet lassan 420 éve szoborra álmódott egy névtelen művész.

Rainer Maria Rilke *Marienleben* (Mária élete) című versciklusának utolsó darabjában, mely a Mária halála címet viseli, a Szűzanya mennyekbe való belépését is ábrázolta.

„De erre ő, oly megható alak,
beáll a most jött boldogok körébe,
és feltűnés nélkül, mint fény a fénybe,
úgy tündöklök ragyogva ezalatt,
hogy egy angyal, ki szinte megvakul
a fénye láttán, felkiált: ki ez?”

(Farkasfalvy Dénes fordítása)

Egy asszony mosolyogva, kicsiként elvegyül a többi „most jött” boldog között – feltűnés nélkül, és mégis kitündöklök közülük. Mosolya, mely ott ragyog ma is az osli templom oltárán, segít kicsinek és alázatosnak, nem másokon uralkodóknak lenni a mindennapokban, a kapcsolatainkban; hogy örömmel járjuk földi útjainkat, ahogy a Szűzanya is örömmel járta zarándokútját Krisztusával a szíve alatt, Erzsébethez sietvén.

Idén minden eddiginél többen, hatvanan tettük meg gyalogosan az Osliba vezető utat – kicsik és nagyok, fiatalok és idősek. Ismét velünk tartott és derűs jelenlétével kísérte a zarándoklatot Woditsch Péter kispap.

Szerző: Borsodi Heni

Fotó: Horváth Ramóna, Kapuvár.plébánia.hu
Magyar Kurír

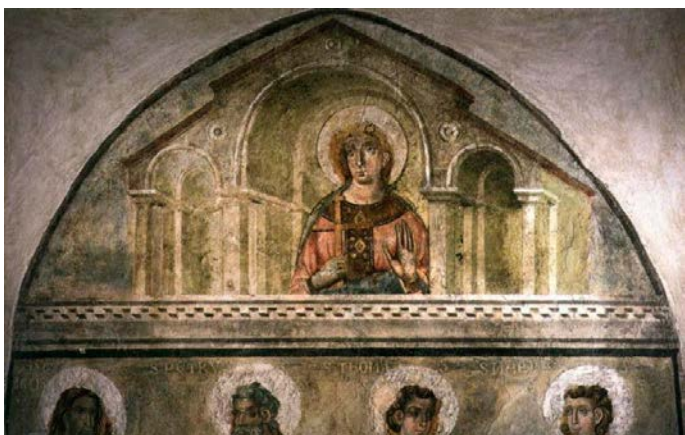
Névnapok, szentek - Szent Ilona

KULTÚRA – 2022. augusztus 18.

Szent Ilonára, Nagy Konstantin édesanyjára, a Szent Kereszt megtalálójára emlékezünk liturgikus emléknapiján, augusztus 18-án.

Ilona 250 körül születhetett, valószínűleg a bithiniai Drepanum városban. Erre biztos adatunk nincs, de történészek ezzel magyarázzák, hogy Nagy Konstantin a várost Helenopolisznak (vagyis Ilonavárosnak) nevezte el, feltehetően azért, hogy megtisztelje anyja születési helyét.

Ilona egyszerű családból származott, Szent Ambrus úgy tudja, hogy apjának vendéglője volt, s Ilona is ott dolgozott. Itt ismerte meg és vette feleségül Constantius Clorus, aki aztán 293-ban császár lett. A császárhoz azonban már nem illett a vendéglős lánya, ezért elbocsátotta Ilonát, és új házasságot kötött. 306-ban Ilona fia lépett a trónra Nagy Konstantin néven. A császár maga mellé vette anyját, s megajándékozta a császárné címmel: Ilonát ettől kezdve Flavia Julia Helena Augustának hívták. Konstantin szabad kezett adott Ilonának a birodalmi kincstár felett, nevét és képét ráverette pénzekre. Ő pedig jóra használta mindezt: utazásai során mindenütt törődött a szegényekkel, sokakat kiszabadított a börtönből és a bányából, másokat visszahívatott a számkivetésből. Nem tudjuk, mikor tért meg. Caesareai Euszebiosz szerint a fia térítette meg, ezzel szemben Szent Ambrus Konstantin megtérítését tulajdonítja anyjának. Egy bizonyos: Ilona példaszerű keresztény életet élt az erények és az irgalmasság cselekedeteinek gyakorlásával. Sokszor egyszerű ruhában vegyült el a hívők között, így vett részt a liturgián, máskor szegényeket hívott meg asztalához, és saját kezével szolgált föl nekik. Rendkívül okos asszony volt.

Veronese: Szent Ilona látomása (1575–78)

326-ban szentföldi zarándokútra indult. Végiglátogatta Palesztina szent helyeit, és templomokat építtetett Betlehemben, az Úr születésének helye fölé és az Olajfák hegyén, a mennybemenetel helyén. A hagyomány szerint Jeruzsálemben, a Golgotán megtalálta a Szent Keresztet és a szenvedés más eszközeit is. Erről

Aquileiai Rufinus a következőket írja egyháztörténetében a 4. század végén:

„A niceai zsinat idején Ilona, Konstantin édesanyja, ez a hitével és vallásosságával egészen egyedülálló asszony isteni intések alapján Jeruzsálembé ment és az ottaniak segítségével kereste a helyet, ahol Krisztus szent testét keresztre feszítették. A helyet azért nem volt könnyű megtalálni, mert az üldözések idején egy Vénusz-szobrot állítottak föl a Golgotán, hogy aki Krisztus tiszteletéért odamegy, úgy tűnjék, Vénuszt tiszteli. Ezért a keresztények elkerülték a helyet, s az már majdnem feledésbe merült. Amikor Ilona égi jel alapján rátalált a helyre, eltávolított onnan mindent, ami a pogány kultuszhoz tartozott, és a mélybe ásva (egy sziklaüregben) megtalálták a három keresztet. A megtalálás örömét csak az zavarta, hogy a keresztet nem lehetett egymástól megkülönböztetni. Ott volt ugyan külön Krisztus keresztjének felirata is, de nem lehetett meghatározni, melyik kereszthez tartozik. Az emberi tudatlanság isteni segítségre szorult.

Ismeretlen német mester: Konstantin és Szent Ilona hódolata az igazi kereszt előtt (1440-es évek)

Történt, hogy a város egyik előkelő asszonya megbetegedett és már a halálán volt. Makariosz jeruzsálemi püspök, amikor látta, hogy Ilona és a vele lévőek nem tudják eldönteni, hogy a három közül melyik Krisztus keresztje, így szólt: »Hozzátok ide a talált kereszteteket és Isten mutassa meg nekünk, melyik volt az Úré!« Ezután a királynéval és kíséretével együtt bement a beteghez és térdre borulva így imádkozott: »Uram, ki arra méltattál minket, hogy az emberi nem üdvösségét megszerezte, hozza meg, és most szolgálód szívébe sugalltad, hogy megkeresse azt a boldog fát, amelyen üdvösségünk függött, mutasd meg a három kereszt közül azt, amely az Úr dicsőségét szolgálta, vagy azt mutasd meg, mely keresztiken haltak meg a latrok. Mutasd meg azzal, hogy ez a félholt asszony, ha az üdvözítő keresztje érinti, térjen vissza a halálból az életre!« Ezek után hozzáérintették az asszonyhoz az egyik keresztet, de nem történt semmi. Hozták a másikat is, de akkor sem történt meg a kért gyógyulás. Amikor azonban odahozták a harmadik keresztet is, az asszony kinyitotta a szemét, fölkel és sokkal fürgébben, mint betegsége előtt, járni kezdett. Visszanyerte egészségét és magasztalta Isten hatalmát.

A császárné e jel láttán fogadalmának megfelelően azon a helyen, ahol az Úr keresztjét megtalálta, királyi pompával ragyogó templomot építtetett. A szekeret, melyekkel az Úr testét a fára szegezték, elvitte a fiának. Ezekből az zablát és sisakot csináltatott, melyeket hadviselés közben használt. A császárné az üdvöt hozó fa egy részét elvitte fiának, a másik részét ezüst tokba foglaltatta és ott hagyta Jeruzsálemben. Ezt ma is nagy tisztelettel őrzik. Jámborságának egy másik jelét is a városban hagyta: meghívta ebédre az Istennek szentelt szüzeket, s azt mondják, olyan tisztelettel fogadta őket, hogy szolgálóruhát öltött és maga szolgálta föl a mosdóvizet, az ételt és az italt. A földkerekség parancsoló urának édesanyja Krisztus szolgálóinak szolgálója lett.”

E legendáról sem a palesztinai történelmet jól ismerő Caesareai Euszébiosz, sem Jeruzsálemi Szent Cirill nem szólnak.

A Szent Ambrus által szent emlékeztető nagyasszonynak nevezett Ilona 330 körül halt meg ismeretlen helyen. Testét Rómába vitték és a Via Labicana mentén egy kör alaprajzú mauzóleumban temették el. A római zarándokok az ő sírját is fölkeresték. Erekyeit az egyik hagyomány szerint a császár Konstanti-

Cima da Conegliano: Szent Ilona (1495 körül)

nápolyba, a saját mauzóleumába vitette, ahonnan 1212-ben Velencébe vitték át. Egy másik hagyomány szerint 840-ben Franciaországba kerültek, ismét más forrás szerint 1140-ben a római Ara Coeli-bazilikába vitték őket. A mauzóleumból csak romok maradtak, a szarkofág a Vatikáni Múzeumban található.

Ilonát a keleti egyházban május 21-én, nyugaton augusztus 18-án ünneplik. Az építészek védőszentje, földrengés, tűzvész ellen is kéri oltalmát. Ábrázolásai a Szent Kereszthez kapcsolódnak: pénzeken, ikonokon és ereklyetartókon Nagy Konstantinnal együtt a kereszt mellett áll. Ha egyedül ábrázolják, császárnői ruhában van. Attribútuma a kereszt. A Szent Kereszt megtalálásának képein a 13. századtól fordul elő.

*Forrás Diós István: A szentek élete
Magyar katolikus lexikon
Magyar Kurír*

MISEREND 2023 AUGUSZTUS 27-TŐL 2023 DECEMBER 31-IG

Hága

Aug. 27. 13.00 óra Szent István ünnepi ökumenikus istentisztelet/szentmise
Vasárnap Súlyom Uzonka tiszteletes asszony/Havas István atya
Heilige Familiekerk, Kamperfoelieplein 29, 2563 HX Hága

Onbevekt Hart van Maria Kerk (Marlotkerk) Bloklandenplein 15. 2594 CK Den Haag

Okt. 1. 13.00 óra Szentmise Szőcs Csaba atya
Vasárnap
Nov. 5. 13.00 óra Szentmise Még nem ismert
Vasárnap
Dec. 3. 13.00 óra Szentmise Még nem ismert
Vasárnap
Dec. 26. 13.00 óra Karácsonyi szentmise Havas István atya
Kedd, karácsony 2. napja

Amszterdam

Obrechtkerk, Obrechtstraat 30., 1071 KM Amszterdam

Szept. 30. 17.00 óra Szentmise Szőcs Csaba atya
Szombat

Belgium:

Lásd új e-mail cím: aumoneriedesetrangers@skynet.be

Németország:

Herzogenrath - Németország Josef-Lambertz-Str. 72, 52134 Herzogenrath-Kämpchen

További információ a: www.ungarnzentrum.de/szentmisek/oesses-szentmise honlapon olvasható!!!

A miserendben VÁLTOZÁSOK lehetségesek! Ezeket a változásokat a www.hollandiaimagyarkatolikusok.net weboldalon, Facebook oldalainkon valamint e-mailen keresztül olvashatják.

Nagy szeretettel várjuk önkéntesek jelentkezését a hollandiai EKT, illetve az eindhoveni, amszterdami és a hágai csoportba!

*Asztalodon, asztalomon,
az egész ország asztalán,
új kenyér kínálja magát,
mosolygósan, lágyan, puhán.*

*Mielőtt még hozzányúlnék,
könnyes lesz mind a két szemem:
imádságot mondok halkán,
összekulcsolom két kezem.*

*Csak halkán mondom, csak félve,
hogy ne zavarjam a csendet,
az ünnepi hangulatot,
a visszatérő emléket.*

*Hadd éljem át újra azt is,
amikor csak vágy volt, álom,
egy darab kenyér reggelre,
s kenyér, úgy vacsora tájon.*

*Így jobban tudom köszönni,
mélyebbről tör fel a hála,
mint zsongó századok álmai
nagy-nagy utakat megjárva.
S e beteljesült örömmel*

*az ősi rögre hullók én:
Köszönöm Uram! Köszönöm,
hogy van mindenkinek kenyér!
Ámen*

*Új kenyér vers
Páskúlyné Kovács Erzsébet-mké*

COLOFON

Adományokat szívesen fogadunk az IBAN: NL46 RABO 0360 2028 10, számlára, t.n.v.: Vereniging RK Hongaren

Ezen szám összeállításán közreműködött Dencz Zsuzsa és Leo Elshout.

Szerkesztő: Tápai Katalin, formai szerkesztő: Frits van Gaans.

Vereniging ter bevordering van het geestelijke leven van de r.k. Hongaren in Nederland. KvK's Hertogenbosch

Correspondentieadres: hagai.magyar.katolikusok@gmail.com
Website: www.hollandiaimagyarkatolikusok.net